

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

מספר בקשה: 4	
בפני	כב' השופט משה בראון
המבקשת	פלונית ע"י ב"כ עו"ד קובי ישראל
נגד	
המשיב	אלמוני ע"י ב"כ עו"ד דינה הר-אבן

החלטה

מה פה קורה פה? כל כך הרבה טעויות בקביעת המזונות הזמניים שקשה...

להורים 2 ילדים. אחד מתחת לגיל 5.5) ואחד מעליו. עקרונית, יש לחשב את המזונות הזמניים של כל ילד בנפרד והרי מתחת לגיל 6 לצערנו עדיין תופסת ההלכה הדתית.

כבוד השופט ויצמן הסביר יפה בעמ"ש 36635-10-23 (סעיף 23) שיש חובה להפריד בין סכום צרכי הילד ההכרחיים עד גיל 6, ובין סכום הצרכים המלאים מעל גיל 6. **זה כמובן בסיסי, והרי מדובר על צרכים שונים: הכרחיים מול מלאים.**

לא ממש ברור לי מה כבודו עשה כאן, הוא לא מסביר, אך אולי, גם על פי הצעתו בסוף להורים שאלו יהיו המזונות הקבועים, שכבודו 'עיגל' ופעל כך ששני הילדים מעל גיל 6. אין עם זה בעיה (לאם בטוח יש...), הילד כבר בן 5.5, אך ראוי להסביר.

אבל גם אם כך פעל כבודו, החישובים שגויים הם!

ככל ששופטי בתי המשפט יפסקו את סכום מזונות הילדים בדרך 'נכונה' (בהתאם לפסיקות מנחות של בתי המשפט המחוזיים), אחידה יותר, מנומקת, ברורה ושקופה, לעורכי הדין ולהורים תהיה יותר הבנה וודאות לגבי הסכומים שנפסקו. כתוצאה מכך יפחתו משמעותית מצבי הסלמה והתכתשויות בין הצדדים, ותמנע הימשכות של הליכים משפטיים שאינם מיטיבים עם ההורים וילדיהם. ההורים אף יוכלו להגיע להסכמות בגישור (ואף בעצמם) לגבי סכום המזונות המתאים לתא המשפחתי הייחודי שלהם, ללא צורך בפתיחת הליך משפטי.

1. לפני בקשה לפסיקת **מזונות זמניים** לשני ילדי הצדדים הקטינים ל. (יליד 00.00.2019) **מעל**

גיל קו הצדק ו-י. (יליד 00.00.2021) **מתחת לגיל קו הצדק.**

2. **קיימת מחלוקת לגבי גובה המזונות וכושר ההשתכרות של ההורים.** המבקשת, העובדת

כמניקוריסטית, עותרת לחיוב המשיב במזונות זמניים החל מיום 31.5.2026 ותשלום מדור

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

החל מיום 1.7.2026, כשטענתה היא כי הכנסתה מסתכמת ב-1,600 ₪ לחודש בלבד **ובית המשפט אמור להאמין לזה?** (ובכתבי הטענות נטען גם לסך של 1,865 ₪ נטו). היא עותרת למזונות זמניים עבור הקטינים בסך של 9,440 ₪ בחודש **ושוב סכום מטורף! עד שהשופטים לא יטילו הוצאות על עורכי דין שמבקשים סכומים שכאלו, כפי שראינו שעושה כבוד השופטת ואלך במספר החלטות שלה, איך זה ישתנה? למה שישתנה?** סכום זה מורכב ממזונות שוטפים לכלכלה ומחיה בסך 5,600 ₪ (2,800 ₪ לכל קטין), מדור בסך 3,240 ₪ (המשקף השתתפות של 40% בעלות שכר דירה בסך 8,100 ₪), והוצאות אחזקת מדור בסך 600 ₪ (המשקף השתתפות של 40% בהוצאות אחזקה מוערכות בסך 1,500 ₪).

3. מנגד, המשיב, העובד כמהנדס, חולק על טענות המבקשת וטוען כי הכנסתה האמיתית עולה על 8,000 ₪ בחודש וכי בחשבונה מופקדים כספים בשיעור דומה באופן קבוע. המשיב מסכים כי הכנסתו החודשית הינה לכל הפחות 22,000 ₪ לחודש (נטו בממוצע חודשי). הוא מדגיש כי זמני השהות של ההורים עם הקטינים הם שוויוניים לחלוטין, והציע בתגובתו חישוב לפיו ראוי להעמיד את המזונות הזמניים כולל מדור על סך של 3,500 ₪ לחודש.

4. בהחלטה שניתנה במסגרת תורנות הפגרה ביום 5.8.2026 נקבע, כי המבקשת אינה יכולה להתקיים מהכנסה של 1,600 ₪ לחודש כשהיא מחזיקה תא משפחתי, מממנת את צרכיה ומממנת עורך דין פרטי. בית המשפט ציין כי לשני הצדדים הוצאות מדור (הוצאות האם גבוהות יותר אך היא מתגוררת בדירת הצדדים המשותפת) וכי זמני השהות שוויוניים. על מנת שלא יבולע למבקשת וכדי להבטיח שלא יחסר לקטינים דבר, **חויב המשיב לשלם עבור מזונות ומדור הקטינים סכום של 4,000 ₪ לחודש אוגוסט 2026.**

5. באשר לנתונים הכלכליים, המבקשת הציגה דו"ח רווח והפסד לשנת 2025 כעוסק זעיר המציג הכנסות של 27,967 ₪ ורווח נקי של 19,021 ₪ בלבד. מנגד, המשיב הציג תלושי שכר שלפיהם שכר היסוד שלו הוא 30,000 ₪ ברוטו, עם שכר נטו של כ-22,000 ₪ עד 23,450 ₪, בתוספת שווי רכב צמוד. המשיב אף הציג נתונים מחשבון הבנק של המבקשת לפיהם ממוצע הפקדות המזומן והכספים שלה עומד על 5,640 ₪ בחודש (ולטענתו כושר השתכרותה המוכח מגיע ל-8,000 ₪).

6. בכל הנוגע לצרכיהם השוטפים של הקטינים (כלכלה ומחיה, ביגוד והנעלה, פנאי ותרבות), המבקשת עתרה תחילה בבקשתה מיום 24.3.2026 להעריך את צרכיו של כל קטין בסך של 2,550 ₪ לחודש (סה"כ 5,100 ₪ עבור שניהם). בבקשתה המעודכנת מיום 28.7.2026 העמידה המבקשת את הערכת צרכי כל קטין בשני בתים על סך של 2,800 ₪ לחודש (סה"כ 5,600 ₪), וזאת בהסתמך על רמת החיים הגבוהה לה הורגלו ובשים לב להכנסתו הגבוהה של המשיב.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

נדגיש: כיום יש הבדל מהותי בין "צרכי הילדים" לסכום "המזונות". אלו שני מונחים שונים לחלוטין. לצערי הרב, עורכי דין עדיין מפרסמים באתר שלהם מידע שגוי ומיושן בנושא. כולל סכומי מזונות 'מקובלים'. חבל.

7. מנגד, המשיב טוען כי בסביבה של אחריות הורית משותפת וזמני שהות שווים, מלוא הצרכים תלויי השהות של קטין (שאינם מדור, חינוך ורפואה) נאמדים לפי הפסיקה בסך של 2,250 ₪ עד 2,500 ₪ לחודש עבור שני הבתים יחד. המשיב מסכים להעמיד את חלקו בצרכים אלו על הרף הגבוה של 2,500 ₪ לילד, אך דורש לקזז את ההוצאות שהוא מוציא במישרין בביתו בזמני השהות שלו עמם (בשיעור של 50%) **האב צודק כמוכן. אבל 'שכח' שלפי 919/15 זה חובה, וצריך להתחשב גם ביחס שכר ההורים.**

8. בסוגיית המדור, המבקשת מציגה הוצאה בפועל של 8,100 ₪ לחודש עבור דירת 4 חדרים שכורה במבשרת ציון, ודורשת כי המשיב יישא ב-40% מעלות זו (3,240 ₪) וב-40% מהוצאות אחזקת הבית המוערכות ב-1,500 ₪ (כלומר עוד 600 ₪). המשיב טוען מנגד, כי יש לגזור את המדור מעלות מדור סבירה באזור העומדת על כ-6,000 ₪ לחודש (או 6,650 ₪ כפי עלות דירתו שלו), וכי אין לפסוק הוצאות אחזקת מדור בנפרד מאחר שהן כבר כלולות בהערכת הצרכים של 2,500 ₪ **האב צודק כמוכן. גם לגבי המדור הממוצע הסביר, ההגיוני לתא המשפחתי לפי מספר הנפשות ואזור המגורים (ראו כבוד השופט ויצמן), וגם לגבי זה שבמחוזי מרכז נקבע שסכום החזקת המדור כבר כלול בצרכי הילד.**

9. המבקשת עתרה לחיוב המשיב ב-70% מהוצאות החינוך והרפואה החריגות של הקטינים בהתאם ליחס ההכנסות הנטען על ידה. המשיב, לעומת זאת, טוען כי על שני ההורים לשאת בהוצאות אלו שווה בשווה (חצי חצי), תוך שהוא מציין כי הוא כבר נשא לבדו בעבר בהוצאות משמעותיות כמו קייטנות קיץ (בסך 2,841 ₪ ו-1,644 ₪), צהרונים, ספרי לימוד, ביגוד, משכנתא משותפת (בסך כ-3,900 ₪) והחזרי הלוואות משותפות (בסך 1,853.28 ₪).

אין קשר לתשלומי עבר. ההסתכלות היא קדימה. אם יקבע שיחס שכר ההורים הוא 70/30, הרי היחס לתשלומי הוצאות החינוך והבריאות חייב להיות נמוך מזה, לאור זאת שיש להפחית את סכום המזונות שהאב משלם! מדובר על כלכלה בסיסית.

יש שופטים שפשוט יקבעו יחס של 65/35 או 60/40, ויש שופטים שיקבעו חצי חצי על מנת שלא יהיו מריבות מיותרות.

ההחלטה היחידה שאנו מכירים לנושא היא של כבוד השופטת מורן ואלך-ניסן, בתלה"מ 42914-05-24. יש לכם עוד פסקי דין שכאלו? נשמח לקבלם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

דיון והכרעה

10. מדובר, כאמור, בבקשה למזונות זמניים לילדי הצדדים עד לבירורה הסופי של התובענה. בעת פסיקת מזונות זמניים, בית המשפט אינו נדרש להיכנס לעובי הקורה או לקבוע מסמרות לגבי העובדות הנדונות. כמו כן, כבכל דיון בבקשה לסעד זמני, אין בית המשפט נדרש לניתוח מעמיק של הראיות, ורשאי הוא להחליט בסוגיה המונחת לפניו על סמך ראיות לכאוריות, אשר הובאו לפניו עד לאותו שלב (בע"א 201/72 יהודה אילן נ' רעיה אילן, כו (2) 209; ע"א 542/68 יצחק בן סירה נ' אסתר, מיכל ושמעון בן סירה כג (1) 169, 170; תמ"ש (משפחה רמת גן) 8827-01-10 צ.ע נ' צ.ד. (16.5.10)).

11. לאור גילאי הקטינים, היקף החיוב החל על המשיב משתנה עם הזמן. עד הגיע הבן י. לגיל 6, ביום 00.00.2027, על המשיב לשאת בכל הוצאותיו ההכרחיות. ר' לעניין זה את בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.2017) שם נקבע, בין השאר, כי אב יהודי חייב לבדו ובאופן מוחלט במזונות ההכרחיים של ילדיו הקטינים עד גיל 6, והאם פטורה מחובה זו ללא קשר למצבה הכלכלי. ההחלטה בבע"מ 919/15 הנ"ל מדגישה, כי חיוב זה נובע מ"עיקר הדין" או "מדיון תורה" ואינו מושפע ממצבו הכלכלי של האב **נכון, רק חשוב להבין שהאב צריך לשלם רק עבור הימים שילדים אצל האם! האב לא צריך לשלם עבור הימים שהם אצלו, בהם הוא משלם באופן ישיר את ההוצאות שלהם.**

12. בהתאם לאמור, האב חב בכל הוצאותיו ההכרחיות של הבן י., בהיותו בן חמש וחצי **כאן יש זמני שהות שווים, ולכן על האב לשלם חצי מצרכי הילד ההכרחיים.**

13. במזונות הבן ל. חבים שני ההורים, כל אחד על פי יכולת. חלוקת הנטל ביניהם נקבעת על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות, בנתון לחלוקת זמני השהות הפיזיים ובשים לב למכלול נסיבות המקרה. (בע"מ 919/15) **נכון**

14. הקטינים שוהים זמן שווה אצל כל אחד מההורים.

15. בפסק הדין המנחה עמ"ש 14612-10-16 (שניתן בעקבות בע"מ 919/15), קבע בית המשפט המחוזי ארבעה משתנים ופרמטרים עובדתיים שעל הערכאה הדיונית לבחון ולקבוע לצורך **חישוב המזונות:**

א. **צרכי הקטינים:** קביעת גובה הצרכים תלויי השהות (ובכללם מדור והוצאותיו), הצרכים שאינם תלויי שהות, והוצאות חריגות – וזאת עד כדי רמת החיים לה הורגלו ערב הפירוד, ללא הבחנה נוקשה בין צרכים הכרחיים לצרכים שאינם הכרחיים.

ב. **היכולות הכלכליות של ההורים:** קביעת היכולת הכלכלית של כל אחד מההורים מכלל המקורות העומדים לרשותם (לרבות שכר עבודה, פוטנציאל השתכרות ורכוש).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

ג. **יחסיות היכולת הכלכלית**: קביעת היחס שבין היכולות הכלכליות של ההורים זה מול זה (נתון הרלוונטי במיוחד לצרכים שאינם תלויי שהות ולהוצאות חריגות).

ד. חלוקת זמני השהות בפועל **יפה! כבודו לא מעתיק על אוט' את המלל שנקבע בזמנו עם המונח הישן "משמורת", אלא מעדכן למלל שמתאים לימינו אנו**: נתון המשפיע על חלוקת הנטל ביחס לצרכים תלויי השהות.

16. על אף קיומם של חישובים חשבונאיים המשמשים ככלי עזר, קביעת שיעור המזונות הסופי אינה נעשית על פי נוסחאות אריתמטיות נוקשות בלבד. לבית המשפט נתון שיקול דעת רחב לסטות מהתחשיב היבש מתוך ראייה כוללת של נסיבות המקרה, בשים לב לטובת הילד, רווחתו בבתי שני הוריו, והנטל הממשי המוטל על כל הורה בטיפול היומיומי בקטינים.

ר' תלה"מ (משפחה ראשון לציון) 60923-06-23 ח.ל.נ' י.ל. (01.04.2025)

17. במסגרת בחינת היכולת הכלכלית של ההורים לצורך קביעת יחס החלוקה, בית המשפט אינו מגביל את עצמו להכנסותיהם בפועל של ההורים מעבודה. לצורך ביצוע האיזון הכולל, נלקחים בחשבון גם פוטנציאל ההשתכרות של כל אחד מהם וכן הרכוש והנכסים שבבעלותם.

ר' תלה"מ (משפחה ראשון לציון) 31866-08-23 ר.ה.נ' מ.ל.ה. (09.02.2025)

18. **עקרונות השוויון והחלוקה היחסית מעוגנים גם בסעיף 3א לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959, הקובע כי אביו ואמו של קטין חייבים במזונותיו, וכי המזונות יחולו על ההורים בשיעור יחסי להכנסותיהם מכל מקור שהוא, ללא קשר לשאלה בידי מי מוחזק הקטין** 😊

מנ הכלל אל הפרט

צורכי הקטינים

19. צורכי הקטינים לא הוכחו בבקשה כדבעי ולא הובאו ראיות לביסוס צרכים אלה. המבקשת הסתפקה בהערכת הצרכים בהתאם לקביעה, והעמידה אותם על 2,800 ₪ לכל ילד.

20. **פסיקת מזונות ללא שהובאו ראיות מספקות לביסוס היקפם של הצרכים, למצער לחלקם, מוכרעת בסופו של יום במקרים הללו כפי שיקול דעתו של בית המשפט ולפי אומדן הצרכים הסביר והראוי ולא דווקא על פי המפורט בבקשה** (וראה: **ע"א 93/85 שגב נ' שגב, לט" (3) 822**).

21. סכומי מזונות קטין, אלו ההכרחיים, עודכנו בפסיקה לסך שבין 1,600 ₪ (ראה: עמ"ש (ת"א) **46291-01-16 פלונית נ' פלוני** לבין סך של 2,250 ₪ לקטין המתגורר בשני בתים, נוכח הכפילויות הנדרשות בחלק מהוצאותיו (ראה: **רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.נ. נ' א.נ.**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

[25/10/2018]. הסכום של 2,250 ₪ שנקבע ברמ"ש 59188-10-18, בתוספת הפרשי הצמדה מיום הפסיקה (25.10.2018), שקול כיום לסך של 2,860 ₪. **האם ראוי? כל אחד ועמדתו. שכר ההורים הרי לא צמוד למדד, מצד שני ברור שחלק ניכר מהוצאות הילד בהחלט עלו בשל המדד. צרכי הילד כבר כוללים בתוכם את עלות החזקת המדור. נגיע לזה בהמשך.**

22. בהתאם ל"הלכת 919/15", יש להבחין בין צרכים תלויי שהות ובין צרכים שאינם תלויי שהות וכן בין צרכים חריגים (ראה גם: [עמ"ש 14612-10-16](#)).

23. צרכים תלויי שהות הינם צרכים שכל הורה נושא בהוצאתם בעת שהקטינים נמצאים אצלו. צרכים אלו כוללים מזון, מים, הסעות ובילויים, מוצרי היגיינה **כל הכבוד לכבודו שרושם ומסביר. ימנע ויכוחים מיותרים בין ההורים בהמשך הדרך.** (ראה: "הלכת 919/15"), וכן הוצאות החזקת המדור והוצאות בגין שימוש באמצעי התקשורת השונים ומחשוב.

24. מכאן כי יש להעמיד את צרכי הקטינים, צרכים תלויי שהות, על סך 1,800 ₪ לחודש עבור כל אחד מן הקטינים (כולל הוצאת מדור ואחזקתו), ובסה"כ 3,600 ₪ עבור שני הקטינים. **אנחנו רואים שכבודו 'עובד' לפי ההנחה ששני הילדים מעל גיל 6. מחלק את ההוצאות של שני הילדים לתלויי שהות ושאינם תלויי שהות. מתחת לגיל 6 הרי יש רק צרכים הכרחיים. אין חלוקה שכזו.**

25. בצרכים שאינם תלויי שהות יש לכלול ביגוד, הנעלה, שירותי רפואה בסיסיים, מתנות לימי הולדת, תרבות ופנאי ועוד **כל הכבוד לכבודו שרושם ומסביר. ימנע ויכוחים מיותרים בין ההורים בהמשך הדרך.** (ראה: "הלכת 919/15", לעיל). במקרה זה שלפני, אני מעמיד את צרכי הקטינים שאינם תלויי שהות על סך 1,060 ₪ לכל קטין, ובסה"כ 2,120 ₪ לחודש לשני הקטינים **הסכום 1,060 הוא סכום גבוה מדי, ולא הגיוני לצרכים אלו.**

כבודו בחר לחלק את צרכי הילד לצרכים תלויי שהות ושאינם תלויי שהות, אך לא חישוב נכון, והרי לכל אחד מהם יש דרך חישוב שונה.

צרכים שאינם תלויי שהות מחושבים לפי יחס הכנסות: כמה על הורה א' לשאת בהתאם ליחס שכרו, לאחר שהפחתנו מראש את החלק שהוא מוציא באופן ישיר בימים שלו עם הילדים*.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

***חשוב לציין שכאשר השופט מחשב את תשלום הצרכים שאינם תלויי שהות, עליו לבדוק קודם האם ההורה האחר (לרוב האב) משלם באופן ישיר חלק מצרכים אלו.**

כאשר האב לא משתתף בשום תשלום עבור צרכים אלו, עליו להשלים את מלוא חלקו בהתאם ליחס שכר ההורים.

אבל, אם האב משלם, למשל, את התשלום החודשי עבור הניידים, קונה ביגוד בעצמו, משלם עבור מתנות לימי הולדת של חברים של הילדים וכו', קודם יש להפחית סכום חודשי זה שהאב משלם ישירות מסכום הצרכים שאינם תלויי שהות ו/או להפחית מהרכיבים שמתחלקים בין הצדדים (במקרים בו פעם הורה א משלם ופעם הורה ב), ורק אז לקבוע את הסכום שיש להעביר עבור רכיב זה. כמו תמיד, עיקרון העל הוא לבחון כל מקרה לגופו.

נציין גם את המובן מאליו, למעשה זה הרי גם החישוב שההורים עושים בעצמם לגבי הוצאות הבריאות והחינוך. קיזוזים בין ההורים. אז כמובן שחישוב זה תקף גם לצרכים שאינם תלויי שהות.

26. סה"כ צרכי כל קטין מוערכים, אפוא, בסך 2,860 ₪ לחודש.

הכנסות והוצאות הצדדים

הכנסות הצדדים, הוצאותיהם והיתרה הפנויה

27. מתלושי השכר שצורפו ניתן להעריך את הכנסתו החודשית של האב בסך של 22,500 ₪ נטו.

28. הוצאותיו השוטפות כוללות דמי שכירות עבור דירתו בסך של 6,650 ₪ לחודש והחזר חודשי בגין הלוואות משותפות בסך של 1,853.28 ₪ לחודש. בנוסף, רובץ על הדירה המשותפת ברמלה החזר משכנתא חודשי בסך של כ-3,962 ₪ אך כנגדו קיימת הכנסה משכירות, שאף עולה על ההוצאה בגין נכס זה. הוצאות אחזקת המדור (חשמל, מים, ארנונה, ועד בית וכו') מוערכות בכ-1,500 ₪ לחודש.

29. בהתבסס על הכנסה מוערכת של 22,500 ₪ נטו עבור האב, הפחתת הוצאות השכירות, המדור וההלוואות המשותפות (בסך כולל של 8,503.28 ₪) מותירה לו הכנסה פנויה של 13,996.72 ₪ לחודש. בניכוי הוצאותיו האישיות, המוערכות בסכום של 2,500 ₪ בחודש נותר בידו סכום פנוי של כ-11,500 ₪ לחודש **1. מדוע כבודו מתחשב ומוריד גם את**

ההלוואה? כי היא משותפת לשני ההורים? אבל ההלוואה, ככל הנראה, היא לזמן קצר, והמזונות הם למעל 10 שנים קדימה. אז איפה ההיגיון הכלכלי? 2. האם הגיוני לעבוד עם הכנסה פנויה? ועוד להוריד בנוסף גם סכום מחייה בסיסי? לטעמי לא. יוצר הרבה עיוותים בפסיקה. ראו בנושא זה את פסק דינו של כבוד

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

השופט שקד בתמ"ש 57303-07-25 (סעיף 32) בו לא נעשה חישוב של הכנסה פנויה (בצדק), אלא ניתן ביטוי לעובדה כי לאב דירה ושלום אין.

30. מנגד, הוצאותיה השוטפות של האם כוללות דמי שכירות עבור הדירה במבשרת ציון בסך של 8,100 ₪ לחודש והוצאות אחזקת מדור המוערכות בכ-1,500 ₪ לחודש. כמו כן, האם פורעת הלוואה קיימת בהחזר חודשי בסך של 542 ₪ לחודש. גם לגבי האם אניח כי הוצאותיה האישיות מגיעות ל-2,500 ₪ בחודש **אותו עיקרון**

31. אשר להכנסות האם – אין לקבל את טענת האם להכנסה חודשית של 1,600 ₪ לחודש מעבודתה כמניקוריסטית **יפה** כפי שצויין בהחלטה מיום 5.8.2026: "הדעת נותנת, כי המבקשת לא יכולה להתקיים מהכנסה של 1,600 ₪ לחודש. היא מחזיקה תא משפחתי, מממנת את צרכיה שלה וכן מממנת שכרו של עו"ד פרטי. כמו כן, ידוע כי שכן של העוסקות בתחום הקוסמטיקה מכובד ונאה ביותר. ככל שאכן הכנסתה של המבקשת נמוכה כל כך, עליה למצוא לאלתר עבודה כשכירה ולהגדיל את מקורות הכנסתה." לצורך החלטה זו אניח, לאור האמור, כי הכנסתה בפועל או כושר השתכרותה של המבקשת, מאפשר לה לייצר הכנסה נטו של 10,000 ₪. אף בהתבסס על הכנסה מוערכת זו, הפחתת הוצאותיה השוטפות מביאה אותה לגירעון חודשי **יפה**.

32. בנסיבות אלה על האם לשכור דירה בשכ"ד צנוע יותר משכר הדירה בדירה בה היא מתגוררת כיום, דירה אותה שכרו הצדדים יחדיו וגרו בה עם ילדיהם. **בעניין זה אקבל את טענת האב, לפיה האם יכולה לשכור דירה בעלות סבירה של 6,000 ₪ לחודש, שאז הכנסתה תכסה את הוצאותיה אך לא תותיר בידה כסף פנוי. יפה.**

33. הואיל ולצדדים נכס משותף ברמלה המושכר לצד שלישי, לגביו נטען כי אחרי הוצאות המשכנתא של נכס זה נשארת הכנסה, ניתן לייחס לאם הכנסה נוספת מנכס זה, בין מהכנסות השכירות ובין ממכירת הנכס ככל שיפורק השיתוף בו **רק לאם? לא ברור.**

34. בנסיבות אלה, על האב לשאת במלוא צורכי הילדים **זה כמובן לא נכון! זה נכון רק עבור הילד מתחת לגיל 6 שלגביו יש לקבוע מחצית מהצרכים ההכרחיים (לא המלאים שהם רק מעל גיל 6), והרי זמני השהות כאן שווים. עבור הילד מעל גיל 6 ברור שזה שגוי. והוצאות החינוך והבריאות תתחלקנה באופן שהאב ישלם 70% והאם 30%. עמדתי ידועה. הסברתי. זה שגוי כלכלית.**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

35. צורכי כל קטין הוערכו בסכום של 2,860 ₪ לחודש כבודו טועה. הוא קובע את צרכי הילד מתחת לגיל קו הצדק כצרכים מלאים, במקום רק ההכרחיים. לפעמים נראה שכבודו עובד לפי ההנחה ששני הילדים מעל גיל 6, לפעמים שלא. סלט. יש להפחית במידת מה את סך כל ההוצאות עבור שניהם בשים לב להוצאה השולית הפוחתת כפי הלכת ורד (ע"א 552/87), כך שסך כל הוצאות הקטינים יעמדו על 5,500 ₪ לחודש יפה

36. הואיל וכאמור הקטינים שוהים אצל המבקשת מחצית מהזמן, הוצאותיהם החודשיות אצלה עומדות על 2,750 ₪ חצי מ 5,500. אבל זה שגוי כמובן! כבודו היה צריך לחשב את המזונות של כל ילד בנפרד, והרי אחד הילדים מתחת לגיל קו הצדק, והשני מעליו. וגם אם בחר לעגל, היה צריך לעבוד לפי 919/15 כמובן! איפה כאן ההתחשבות ביחס שכר ההורים? לכך יש להוסיף את חלקם בעלות המדור בסך 2,400 ₪ גם זה שגוי כמובן! 2,400 זה אכן 40% (שני ילדים) מ 6,000, אך עכשיו היה צריך לחשב לפי 919/15, כלומר לפי יחס זמני השהות ויחס שכר ההורים כאחד! אנחנו רואים שהחזקת המדור כלול בסכום צרכי הילדים. כבודו לא מוסיף אותו למדור בנפרד. יפה.

37. סך כל המזונות החודשיים שעל המשיב לשלם מגיע, אפוא, לסכום של 5,150 ₪, כולל מדור. אוי ואבוי...טעות כה צורמת.

אז כמה האב צריך לשלם לאם?

בתי המשפט המחוזיים קבעו שעל השופט היושב בדין לחשב את סכום המזונות בהתאם לנוסחה שהתגבשה בפסיקה, וכי חשוב להציג את נוסחת החישוב לצד הסבר קצר לדרך החישוב כך שהצדדים יוכלו להבין כיצד הגיע בית המשפט לסכום שנקבע - והכל בהתאם לתקנות (תקנה 129(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018) ולפסיקה (כבוד השופט שילה, סעיף 14 בעמ"ש 42627-04-24).

לפי הנוסחה: זמני השהות שווים, ולכן הדלתא היא אפס. יחס שכר ההורים הוא 70%/30%, כלומר יש לנו דלתא של 20%. צרכי הילדים (להסבר בלבד נעבוד עם הטעויות של כבודו) הם 5,150 ₪. אז האב צריך להשלים לאם סך של 1,030 ₪ לילד.

ואז, כפי שמציין יפה כבודו וכפי שקבע בית המשפט העליון, בצדק רב, אין חובה להיצמד לנוסחה הנוקשה. לכל שופט יש את שיקול הדעת השיפוטי לקבוע את הסכום המתאים והראוי לעמדתו בתא המשפחתי שלפניו, כאשר שיקול העל המנחה אותו הוא טובת הילד, ורווחתו בבתי שני ההורים. השופט אף נדרש להסביר את

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

הסיבות שהביאו אותו להחליט אחרת, כלומר להוריד או להעלות את סכום המזונות, להטיל חלוקה שונה בהוצאות הנלוות וכיוצא באלה.

באילו מקרים יסטה בית המשפט מהנוסחה? בעיקר במקרים בהם קיימים פערים מהותיים מאוד בהכנסות ההורים ו/או מקרים בהם כל/רוב נטל הגידול הוא על הורה אחד.

כבוד השופט שרעבי מציין בעמ"ש [37107-09-25](#) (מחוזי חיפה, סעיף 52, מיום 15.03.2026):

"ניתן לומר ככלל, כי הנוסחה לחישוב מזונות מהווה נקודת מוצא וברירת מחדל אך היא נסוגה כאמור בפני נסיבות קונקרטיות המצדיקות סטייה (בעיקר פערים בזמני השהות ו/או בהכנסות הפנויות)".

זמני השהות כאן שווים. אבל בהחלט יש הפרשי שכר. 70/30. לכבודו האפשרות להתחשב בכך, ולהוסיף לסכום 1,030 ₪ סכום נוסף בגין ההפרשים, והרי המטרה היא לא ליצור בית אחד עני לילדים. כמה? אני מניח שסכום של 150-300 ₪ הוא הגיוני. אבל מה שברור כאן הוא שהסכום שקבע כבודו, 5,150 ₪ לשני הילדים, שגוי הוא.

בהחלט ייתכן שחישוב נושא ההוצאות שאינן תלויות שהות באופן נכון יוסיף עוד סכום כספי. חסרים נתונים על מנת לענות על זה.

38. התוצאה היא, שהמשיב ישלם למבקשת סך של 5,150 ₪ לחודש עבור מזונות שני הקטינים. בנוסף יתחלקו הצדדים בהוצאות הבריאות שאינן מכוסות ע"י ביטוח הבריאות הממלכתי ובהוצאות החינוך, לרבות חוג אחד לכל ילד, קייטנת פסח וקייטנת קיץ, באופן שהמבקשת תשלם 30% והמשיב ישלם 70%.

39. הואיל וכיום מתגוררת האם בדירה ששכרו הצדדים, אשר שכר הדירה החודשי בה הינו 8,100 ₪, מחוייב האב להוסיף על החיובים שלעיל סכום של 840 ₪ לחודש מיום 1.7.2026 למשך ארבעה חודשים, על מנת לאפשר לאם לממן את המדור הקיים עד למציאת מדור זול יותר (או, אם תבחר להישאר באותה דירה, עד למועד בו יהא עליה לשאת בהפרש עבור חלקם של הקטינים).

40. המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן הידוע היום ויתעדכנו בכל 3 חודשים על פי שינויי המדד.

41. המזונות ישולמו עד ל-10 לכל חודש עבור אותו חודש.

42. כפי בקשת האם, החיוב בגין רכיב המזונות השוטפים הינו מיום 31.5.2026, מועד סיום המגורים המשותפים, ורכיב המדור הינו מיום 1.7.2026. האב רשאי לקזז את חלקה של האם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

29 אוגוסט 2026

תלה"מ 26-02-37284 פלונית נ' אלמוני

בעלות הקייטנות ששילם (30%) את חלקה (60% מסך ההוצאה) בהוצאות שכירות המדור ששילם לאחר שעזב ואת הדירה וכן תשלומי מזונות ששילם לה בהתאם להחלטות קודמות.

43. קצבאות הילדים וכל הטבה אחרת מהמוסד לביטוח לאומי בגין הילדים ישולמו לאם בנוסף למזונות.

44. החוב שהצטבר עד למועד ההחלטה ישולם עד יום 20.9.2026.

45. בתוך 14 יום יודיעו הצדדים אם ניתן ליתן תוקף של פסק דין להחלטה זו בשינויים המחויבים (מועד סיום החיוב וחייבים בתקופת שירות צבאי או לאומי) ובכך לסיים את ההתדיינות בנושא מזונות הקטינים. **ענק ☺ לאור ההחלטה הכה שגויה של כבודו, האם בטוח תסכים. האב, אם יבין שהכל כאן טעות, בטוח לא יסכים.**

46. יודגש, כי ככל שלא יוסכם להפוך את המזונות הזמניים לקבועים, המדובר בקביעות זמניות ולכאוריות, ולכל אחד מהצדדים שמורות מלוא טענותיו בהתייחס למזונות הקבועים שיש לפסוק.

47. אין צו להוצאות בגין הליך זה.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשפ"ו, 29 אוגוסט 2026, בהעדר הצדדים.

משה בראון, שופט